

FAMÍLIA IMMIGRADA: ENTENDRE PER ATENDRE

PONÈNCIA:

IMPACTE DE LA MIGRACIÓ EN EL SI DE LA FAMÍLIA. REACCIONS DAVANT D'UN FILL AMB DISCAPACITATS

Badia Bouia Taoumia: Mediadora intercultural. Llicenciada en Dret i Educadora social

Anna Cabot: Metgessa pediatra vinculada amb la immigració.

Impacte de la migració en el si de la família. La cultura de la societat d'acollida també en el punt de mira

Com sempre, cal individualitzar al màxim, cada persona és una història de migració diferent, única.

- Diferents moments d'arribada. S'és immigrant fins quan?
- Diferents països, motius, diferents situacions en origen especialment origen rural o urbà, diferents situacions socio-econòmiques., diferents motius (sol·licitants d'asil per guerres o persecucions, migració econòmica-supervivència, reagrupació familiar, altres)

Pel que fa a les famílies:

- diferents tipus d'aparellament (per interessos diversos, parella imposada per la família en forts compromisos...(nord-africanes, subsaharianes, pakistaneses...)
- monoparental (llatinoamericana, divorcis/separacions...)
- biparental (teòrica! sovint el pare viatja, estades llargues fora ...)
- poligàmia (algunes famílies subsaharianes)
- èxit migratori» o no

Pel que fa als nens:

- incorporació tardana (es queden amb l'àvia, els fan venir de més grans (2 pèrdues, 2 terribles separacions)
- nascuts aquí
- nens de centres d'acollida, rebutjats o amb famílies incapaces d'atendre'ls correctament
- nens (adolescents) de centre d'acollida que han arribat sols

Família clàssica, moment actual

Migració : sempre implica pèrdua de l'estatus respecte a l'origen--→ + crisi econòmica = fracàs migratori --→ **canvi de rols**, inversió del triangle jeràrquic, la dona surt a treballar, l'home es queda a casa

Home, protagonista del projecte migratori, ha fracassat

Dues possibles reaccions:

1. passivitat, passotisme, depressió.... malaltia mental
2. agressivitat... violència?

Dona, «víctima» del projecte migratori de l'home i del seu fracàs, es veu obligada a treballar ... a fora i a dins de la casa. Contacta més amb món occidental, homes i dones

Dues possibles situacions:

1. Actitud de menyspreu, humiliant, reivindicativa de les promeses fetes
2. S'assumeix fracàs en plural (col·laboració mútua per sortir-se'n)

Germen de situacions de violència domèstica

Sempre que s'examina la manera d'actuar d'altres grups o col·lectius amb altres cultures, és imprescindible aturar-se a fer aquesta reflexió.

1. Ja no s'hi val parlar de cultures sense parlar de la nostra

Ja no s'hi val posar les altres cultures com a objecte d'estudi sense posar la nostra al costat, també com a objecte d'estudi i reflexió.

Sense renunciar a la nostra cultura, ja no s'hi val tenir-la com a cultura de referència, com a la bona, sinó que cal aprendre a mirar-la com a una més.

2. Pensar en primer lloc que actituds difícils d'entendre poden respondre a estratègies de supervivència.

Algunes diferències ... o no tant ! (generalitats)

	Moltes cultures africanes i latino-americanes	Cultura «occidental»
Llengua	No compar- Significats Interpretacions	-tides (excepte latino-am) diferents de la mateixa frase, diferents pel to, gest, etc
Tracte amb professional (algú en situació «superior» a l'escala de poder)	Aparent sumissió per educació. Es diu sempre SI perquè és incorrecte dir NO. Secrets silenciats, perquè no seran entesos	De tu a tu (aquí!!)
Valor del treball, responsabilitat, puntualitat, assistència, en relació a necessitats familiars/emocionals	Sovint, necessitats familiars/emocionals són prioritàries	El treball com a valor dignificant, sacralitzat, per sobre de necessitats familiars/emocionals
Manera d'expressar-se	Es comprèn malament una manera de parlar massa directa, incisiva. Circumloquis previs al nucli del que es vol dir	Presses, parla per «anar al gra», pocs circumloquis Es pregunta sobre la vida íntima amb normalitat (1ª regla, relacions...)
Valors individu/grup	L'individu està sotmès a les necessitats del grup (família ampliada) La identitat grupal és la més forta. Són perquè pertanyo a aquest grup	La llibertat individual és sagrada, interès individual per sobre dels interessos del grup familiar (escollir estudis, parella, domicili, destinar els grans a residències)
Concepte de salut	Inclou l'èxit i el fracàs, la fertilitat, la bona o mala collita, l'èxit matrimonial o professional, i el món del la nit (din, evu, també «màgia negra»)	Concepte biologista de la salut. Salut basada en l'evidència! Alma Ata (1978) queda enrere (però també aquí multitud de teràpies alternatives...)

Algunes actituds dels professionals. Entres quins em trobo jo?

1. Sobre tot inicialment, distància, observació, examinar. No es tracta del familiar d'un nen, és una immigrant amb cultura estranya.
2. Cansament per manca d'enteniment mutu, per fracassos repetits... no hi ha més!
3. Sobreprotecció. Grans somriures i receptivitat exagerada. «Pobrets,...»
4. Rebuig.

Impacte d'un fill amb discapacitat en la família immigrada

Família tipus, marroquina.

Mares joves habitualment, entre 20 i 35 anys

- Alguns dels problemes ja s'han detectat al Marroc, però hi ha dubtes (potser aquí diran una altra cosa, potser aquí hi ha solucions)
- Molts es detecten a casa, però el pensament llisca sobre la remota possibilitat que pugui tractar-se d'un trastorn, d'una malaltia. Probablement, es diuen, és tracta de l'aïllament, l'escola nova, dificultats d'adaptació.
- A l'escola és difícil que es detecti els primers anys, la parla és escassa, fan p4, p5, a casa parlen una altra llengua, probablement estan molt «enganxats» a la mare...

Davant del consell de l'escola o pediatre d'anar al CDIAP

la mare pensa realment que és perdre el temps

- la cultura mèdica que coneix és malaltia-metge-tractament
- el bagatge tradicional davant un problema que no té cura immediata = mal d'ull, necessitat d'anar al guaridor (curandero)
- té pressa per saber
arriba en tot cas amb el dubte + curiositat + exigència de resultats

Un cop s'accepta, un ja no es pot escapar més de la realitat, protagonitzen aquesta fase:
la vergonya

la culpa -**auto-culpa**: soc jo qui l'ha parit, alguna cosa he fet malament, és un càstig

- **culpa (sentència) assenyalada pels altres**: la mirada dels altres la fan responsable, el marit sovint la culpa directament, primer d'haver tingut un fill així o haver-lo educat malament,... en tot cas és ella la culpable

- maquillatge de la situació al marit, cercant l'harmonia familiar
- maquillatge, o directament amagar la realitat, davant de la curiositat i el control social. Preocupació per:
 - l'estabilitat de la parella,
 - la possible influència negativa pel futur de germans, germanes (negocis, casaments)

En què es converteix la sala d'espera?

A la consulta, inicialment, eviten trobar-se amb coneguts amb diferents estratègies

Amb el temps, predomina el silenci. El silenci els uneix. Mirades fugitives

També mirades curioses no per buscar complicitat, sinó per comprovar que «jo no sóc l'única, els demés també tenen problemes»... Si els pregunten, la resposta és «El meu fill és mogut, molt inquiet». Res més.

La sala d'espera es converteix en un paraigües de covardia.

Hi ha un gran desconeixement de què és el servei

Hi ha impaciència per saber: La llista d'espera és molt mal tolerada, les successives visites, les proves, els tests... tot s'endarrereix

Por del diagnòstic, por d'una possible bogeria, que marcarà a tota la família.